

[Finansministeren.]

løb, der skal betales tilbage, til syvende og sidst maa havne paa Driften. Men hvis det ærede Medlem er af den Opfattelse, maa han ogsaa være enig i, at man kun kan følge den Fremgangsmaade at betale disse Afdrag over Driftsbudgettet. Man kan meget vel betale dem paa anden Maade, nemlig ved at laane Pengene, det vilde blive Resultatet, hvis man fulgte det ærede Medlems Fremgangsmaade. Der er kun to Muligheder for Staten at skaffe sig Penge paa, enten tager man dem gennem Driftsindtægter eller ved Laan. Hvis man aflaster Driftsregnskabet for den Udgift, der her er Tale om, til Tilbagebetaling af Kursdifferencer, maa man laane Pengene, og de vil gaa ind i Statens Laan og derved være en evigt roterende Laanemasse, som ikke vil blive afviklet, i hvert Fald ikke medmindre man ad anden Vej opnaar det samme, som jeg ønsker at opnaa, nemlig at man paa Driftsbudgettet fastsætter bestemte Regler for, hvordan man skal afdrage paa Laan ud over det at afholde Driftsudgiften, ellers er der ingen anden Mulighed. Hvis man laaner, hvad der skal betales tilbage, bliver der etableret en Laanemasse, som Eftertiden maa slæbe paa, længe efter at disse Laan har udført deres Funktion i Samfundsøkonomien, og det forekommer mig at være en Fremgangsmaade, vi ikke kan forsvare.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Saaledes som almindelige Laan behandles paa Statsregnskabet nu, for saa vidt Afdrag falder ind under § 26, er det ogsaa en Rotation. Afdragene tages ikke paa Driften; som Følge deraf er Afdragene selvfølgelig en Flytning og intet andet. Men jeg kan ikke begribe, hvorfor denne specielle Afdeling skal behandles paa anden Maade. Konsekvensen af Ministerens Udtalelser synes jeg maa være, at alle Afdrag blev taget paa Driften, saa forsvinder Laanene, men naar som i det nuværende Tilfælde Afdragene tages paa Formueparagraffen, bliver de staaende, for saa vidt i al Evidens, forudsat at Formueparagraffen balancerer.

Finansministeren (V. Buhl): Det, der tages paa Formueparagraffen, er det, der i Forvejen er gaaet ind paa Formueparagraffen. Naar man har laant et Beløb og ladet det gaa ind paa Formueregnskabet og der-

efter tager det samme ud igen, naar man betaler tilbage, saa bevarer man Formuen intakt. Hvis man derimod, naar man stifter et udenlandsk Laan, fører mindre ind paa Formueparagraffen end det, man paa et senere Tidspunkt eller senere Tidspunkter kommer til at betale tilbage, saa forbruger man Formue derigennem, og det er det, jeg ikke ønsker at være med til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg forstaar slet ikke, at disse to Ting har noget med hinanden at gøre (*Finansministeren* [V. Buhl]: Det er kedeligt!), for i begge Tilfælde er det jo Penge, man har faaet ind. Deroverfor staar, at den danske Krone i Relation til det, man har faaet ind, er mindre værd, men med Hensyn til Afdragsproblemet, det, at vi skal afdrage de Beløb, vi nu engang har faaet, kan jeg ikke begribe, at der skulde være nogen principiel Forskellighed. Efter hele den Form, vi har for Afdrag paa Formueparagraffen, bliver vi fornuftigvis, saafremt Driften ikke viser Overskud og heller ikke Underskud, fuldkommen automatisk ved med at have ganske nøjagtig den samme Gæld. Den bliver hverken større eller mindre under disse to bestemte Forudsætninger, at Formueparagraffen passer for sig, og Driftsregnskabet passer for sig.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal gøre et sidste Forsøg paa at klare dette Problem for det ærede Medlem.

Hvis Staten laaner 10 Millioner danske Kroner og betaler 10 Millioner danske Kroner tilbage, saa er der ikke noget Driftsproblem, saa er det et rent og skært Formueproblem. Hvis Staten derimod laaner et Beløb i Udlandet, som indbringer 10 Mill. Kr., og derefter paa Grund af Kursforskel maa tilbagebetale 12 Mill. Kr., saa betyder dette, hvis man tager disse 2 Millioner, der skal betales mere, paa Formueregnskabet, at naar dette Laan er afviklet, saa er der ikke gaaet 10 Millioner ind og 10 Millioner ud, men saa er der gaaet 10 Millioner ind og 2 Millioner mere ud, og saa staar der en Gæld tilbage, som Eftertiden maa bære, paa disse 2 Mill. Kr. Det ærede Medlem vil ikke kunne anvise nogen anden Mulighed for at skaffe disse 2 Millioner ud af Verden end derigennem, at man enten laaner dem, og det mener jeg er uforsvarligt, eller tager dem paa Driften, og det er det, der er det rigtige.